

Ändrat användningssätt för ekonomibyggnad för jordbruk; Anordnande av logdans

I en ladugård, som f n inte används för sitt avsedda ändamål, vill man använda både lada och skulle för att anordna logdans. Ni har önskat räddningsverkets synpunkter på det tänkta användningssättet.

Räddningsverket får först konstatera att verket är fackmyndighet vad avser tillämpning av räddningstjänstlagstiftningen. Plan- och bostadsverket har motsvarande funktion när det gäller plan- och bygglagstiftningen. Eftersom frågan i nuvarande läge bör handläggas enligt bestämmelserna i sistnämnda författning bör den i första hand ställas till plan- och bostadsverket. Då det avser förebyggande åtgärder mot brand ser sig dock räddningsverket oförhindrat att meddela sina synpunkter i ärendet.

Enligt plan- och bygglagen (1987:10) 8 kap. 1 § andra stycket krävs bygglov för att ta i anspråk eller inreda ekonomibyggnad för jordbruk helt eller delvis för annat ändamål. Ärendet bör alltså prövas som ett bygglovärende.

Med den utformning som byggnaden har enligt den bifogade skissen bör man sedan enligt räddningsverkets uppfattning från brandskyddssynpunkt betrakta byggnaden som en samlingslokal i två plan. Man kan i nuvarande läge välja mellan att tillämpa svensk byggnorm 1980 (PFS 1983:2) eller nybyggnadsreglerna (NR 1, BFS 1988:18).

Byggnadsnämnden har sedan med stöd av 8 § plan- och byggförordningen, under vissa förutsättningar, rätt att medge mindre avvikelser från föreskrifterna.

Det ovan beskrivna är, enligt räddningsverkets uppfattning, det egentliga sakläget.

Om man sedan övergår till åtgärder som kan behöva vidtas från brandskyddssynpunkt har räddningsverket följande synpunkter.

Om man väljer att använda båda våningsplanen som samlingslokaler skall byggnaden utföras i brandteknisk byggnadsklass Br 1 enligt avsnitt 8:1, NR 1. Det torde knappast vara möjligt att uppnå den brandtekniska klassen i alla avseenden. Enda möjligheten att från brandskyddssynpunkt kunna acceptera att båda våningsplanen används för samlingslokalsändamål blir då, enligt räddningsverkets uppfattning, att långgående brandtekniskt kompenserande åtgärder vidtas. Sådana åtgärder kan vara installation av automatisk vattensprinkleranläggning, korta gångavstånd till utrymningsvägar, överkapacitet för fria mått i utrymningsvägar och liknande åtgärder. Vad som är möjligt, från såväl teknisk som ekonomisk sida får självfallet i första hand prövas av de lokala myndigheterna.

En möjlighet som från brandskyddssynpunkt verkar mera näraliggande är att skullen inte användes och att endast nedre våningsplanet utnyttjas som samlingslokal.

Man bör då från brandskyddssynpunkt kunna betrakta byggnaden som en envåningsbyggnad med vind. Som sådan accepteras ett utförande i brandteknisk byggnadsklass Br 3 om den i markplanet innehåller en samlingslokal för 600 personer eller mindre.

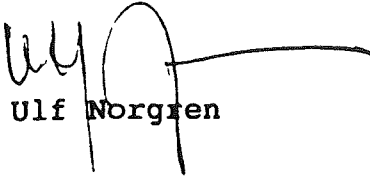
Samma användningssätt som ovan men för fler än 600 personer kräver utförande i brandteknisk byggnadsklass Br 2.

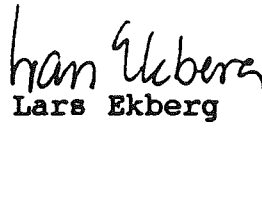
Räddningsverket inser att ett sådant utförande i vissa stycken gör att lokalerna mister den utformning som förknippas med lokaler för logdans. Det bör då, enligt räddningsverkets uppfattning vara möjligt att göra avvikelser för personbegränsningen. Detta bör då kompenseras med andra brandskyddsåtgärder som i första hand bör inriktas på att underlätta utrymning vid brand och förhindra uppkomst av brand. Rökförbud är väl närmast en självklarhet. Vidare bör ett antal öppningar till det fria med mycket god kapacitet finnas samtidigt som gångavstånd från uppehållsplatser till utgångar görs förhållandevis korta. Med andra ord kommer man här i ett läge där man under tillställningar närmar sig att ladan egentligen inte blir en byggnad utan mera en plats i det fria men under tak.

Detaljfrågorna bör även i detta fall lösas genom samråd mellan de lokala myndigheterna.

Ytterligare brandtekniska åtgärder som här utelämnats men som kan komma in i bilden är tillgång till brandvatten, både för förstahands insats och för brandsläckning vid en eventuell brand. Räddningsverket anser självfallet att utrymningstryggheten är det avgjort viktigaste. Inomhusbrandposter eller handbrandsläckare är annars självklara delar i brandskyddet vid den tänkta anläggningen. Det förändrade användningssättet bör inte innebära några ändrade förutsättningar vad avser tillgång till vatten för annan brandsläckning.

Befolkningsskyddsavdelningen
Enheten för förebyggande brand

Ulf Norgren

Lars Ekberg